

Č. 290.

Úřednictvo: * Předpis § 51, odst. 4, služební pragmatiky, kterým se vyslovuje, že kvalifikace »méně přiměřeně« brání časovému postupu a že léta, pro která kvalifikace ta byla udělena, nelze čítati pro postup ten, vztahuje se též na dosažení vyšší stupnice platové ve třídě časovým postupem získané.

(Nález ze dne 7. ledna 1920 č. 6793/19.)

Věc: F. S., kanc. oficiál ve F., proti ministerstvu spravedlnosti v Praze (zast. min. taj. Drem Palátem) o přiznání požitků 3. stupnice platové IX. hodnostní třídy.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Stěžovateli, kancelářskému oficiálu, přiznán byl na základě služební pragmatiky časovým postupem dnem 1. února 1914 plat IX. hodnostní třídy, od 1. srpna 1915 pak plat druhé stupnice platové téže třídy. Pravoplatným nálezem disciplinární komise moravsko-slezského vrchního soudu v Brně ze dne 18. července 1918 č. praes. 7357 byl pak uznán vinným služebním přečinem a odsouzen k vyloučení z postupu do vyšších platů na půl roku. Dne 27. prosince 1918 zažádal o přiznání platů 3. stupnice platové IX. hod. třídy od 1. srpna 1918. Presidium vrchního zemského soudu v Brně zamítlo výměrem ze dne 10. ledna 1919 č. 305 tuto žádost z důvodu, že jí nelze vyhověti i bez ohledu na onen disciplinární nález, jelikož žadateli byla udělena za léta 1916 a 1917 kvalifikace »méně přiměřeně«, podle § 51 služ. pragm. pak zamezuje tato kvalifikace časový postup a léta, za která byla dána, nejsou čítatelna pro časový postup. Do rozhodnutí toho podal stěžovatel stížnost k ministerstvu spravedlnosti, které jí naříkaným rozhodnutím ze dne 28. června 1919 č. 4941 zamítlo vzhledem k ustanovení § 51, odst. 1 a 4 služ. pragm.

O stížnosti do rozhodnutí toho podané uvážil nejvyšší správní soud takto:

Podle odstavce 4. § 51 služební pragmatiky kvalifikace »méně přiměřeně« brání časovému postupu a léta, pro která kvalifikace ta byla udělena, nelze včítati pro postup ten. Dle odst. 1. téhož § časovým postupem rozuměti jest postup do důchodů nejbliže vyšší hodnostní třídy beze změny hodnostního postavení a postup do vyšších platových stupňů této hodnostní třídy, a jest tudíž již ze znění zákona dostatečně patrné, že obojí tento postup prohlašuje za postup časový odlišný od postupu dle § 50 do vyššího stupně platového hodnostní třídy, v níž úředník skutečně svou hodností se nalézá. Že tento výklad zákona je správný, vysvětluje i ze způsobu, jak § 51 vznikl. Neboť dle usnesení panské sněmovny zněním § 51 byla implicity vyslovena zásada, že také pro postup do vyšších platových stupňů důchodů vyšší hodnostní třídy dosa-

žené časovým postupem platí podmínky postupu toho a také zpráva stál. výb. posl. sněm. ze dne 15. prosince 1912 výslovně uvádí, že postup do vyšších platových stupňů časovým postupem dosažených důchodů vyšší hodnostní třídy jest ve skutečnosti pouze následkem časového postupu a že jest tudíž pouze samozřejmým logickým důsledkem, že zásady pro časový postup platí také pro postup do vyšší platové stupnice hodnostní třídy časovým postupem dosažené. Z toho je patrné, že překážka bránící časovému postupu do důchodů vyšší hodnostní třídy, brání také postupu do vyšší platové stupnice třídy takto dosažené. O takový případ právě jde, neboť stěžovateli, oficiálu a úředníku X. hod. třídy, dostává se platu třídy IX. pouze následkem časového postupu. Že pro rok 1916 a 1917 byla mu dána kvalifikace pouze »méně přiměřeně«, nepopírá a jest také patrné ze správních spisů. Nelze tedy léta ta podle odst. 4. § 51 započítávati do časového postupu a poněvadž stěžovatel ani netvrdí, že by mu žádaná vyšší stupnice platová náležela i bez ohledu na léta ta, odpovídá naříkané rozhodnutí odpírající mu přiznání platu vyšší stupnice platové ze svrchu uvedeného důvodu úplně zákonu i skutkovému stavu, pročež slušelo stížnost jako bezdůvodnou zamítnouti.

Odchylné rozhodnutí správního úřadu v jiném případě, na který se stěžovatel odvolává, nebylo by, i kdyby skutečně se bylo stalo, směrodatným pro tento určitý případ, kde jde o posouzení jeho zákonnosti a správnosti.

Č. 291.

Úřednictvo: Zaměstnancům zmíněným v § 1 zák. ze dne 18. ledna 1919 č. 89 sb. z. a n. náleží po zákonu nárok na přiznání titulu určeného pro hodnostní třídu, do níž byli zařazeni, nikoli též nárok na přiznání požitků vyšší stupnice platové, odpovídající délce jejich dosavadní doby služební.

(Nález ze dne 7. ledna 1920 č. 73.)

Prejudikatura: nález ze dne 17. prosince 1919 č. 6593, sbírky č. 273.

Věc: Jaroslav Šedina v Praze (adv. Dr. Meissner z Prahy) proti ministerstvu obchodu v Praze o práva ze zákona ze dne 18. února 1919 č. 89 sb. z. a nař.

Výrok: Naříkané rozhodnutí, pokud jde o odepření titulu příslušné hodnostní třídy, se zrušuje pro nezákonnost; jinak se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Stěžovatel, jmenovaný dekretem ze dne 4. dubna 1919 č. 1078 pres. kancelistou ministerstva obchodu, byl výnosem žalovaného úřadu ze dne 26. června 1919 č. 2315 pres. zpraven o tom, že vzhledem k tomu, že v den vyhlášení zákona ze dne 18. února 1919 č. 89 sb. z. a n., t. j. dne 26. února 1919 činila doba jeho služby 17 let, 6 měsíců a 7 dní, zařazuje se do X. hod. třídy, léta pomocnická a oficiantská se mu započítávají do pense, příslušné platy a drahotní přídavky se mu poukazují